BÜYÜK ATEŞ

SAYI:16

SAYI:10

BU SAYIDA:

HAYALET PEŞİNDE

(HİKÂYE)

50 Krş.

NİHAT OCALI

Sarkomer/Çizgi Diyarı

KAMELOT ŞATOSUNUN ESRARI 2 GARTH

TELEVİZYON KAPALI.. HÂLÂ NEDEN PARLIYOR?

EKRAN GÖZ KAMAŞTIRICI BİR IŞIK YAYMAYA BAŞLAMIŞTIR.

GARTH YERİNDEN KALKMAYA ÇALIŞIR, FAKAT BAŞARAMAZ. SANKİ GİRDABA TUTULMUŞTUR.

PROGRAMI SEYRETTİN Mİ GARTH?

GARTH NEREDESİN?

S.35

AY VE YILDIZLAR ETRAFI AYDINLATMAKTADIR. BİR ADAM, ÇİMENLİKTE UYANIR

AHH!

OOOF!

BİR YERİM AĞRIMIYOR DEMEK, YUMRUK VEYA İLAÇLA BAYILTILMADIM.

S.36

SON HATIRLADIĞIM PROFESÖRÜN TELEVİZYON PROGRAMI.

SONRA BİR ŞEY HATIRLIYAMIYORUM.

RÜYA MI BU? AMA RÜYAYA DA PEK BENZEMİYOR.

BURAYI HATIRLADIM. USK NEHRİ KIYISINDAKİ KAERLON CİVARINDAYIM.

S.37

PROFESÖR ROMALILARDAN KALMA KALEYİ KAZARKEN YARDIM ETMİŞTİM.

EVET, ŞU ORMANDAN ÇIKARSAM ŞEHRE VARIRIM!

AMA BURAYA NASIL GELDİM?

BELKİ DE HAFIZAMI KAYBETTİM DE...

İŞTE IŞIKLAR, AMA HER ZAMANKİNDEN PARLAK!...

YOL BİR TEPENİN ÖNÜNDEN GEÇİYOR. PROFESÖR, KRAL ARTHUR VE KAMELOT ŞATOSU EFSANESİNİN BURADA ÇIKTIĞINI SÖYLEMİŞTİ...

AMAN YARABBİ, İŞTE KAMELOT ŞATOSU

S.38

KAMELOT!

GARTH, TEPEDEKİ BÜYÜK ŞATOYA HAYRETLE BAKAR

HAYIR! BU MAZİ DEĞİL. BEN KRAL ARTHUR ZAMANINA DÖNMEDİM. YOL VE IŞIK VAR.

ŞEHİR DE IŞIK İÇİNDE!

KAMELOT ŞATOSUNUN ESRARI ③ GARTH

S. 40

S.41

S.42

S.43

GARTH, ELİNİ ELEKTRİK DİREĞİNE DAYAYINCA HAYRETLE İRKİLDİ.

S.44

MASKELİ SÜVARİ 18

MASKELİ SÜVARİ 19

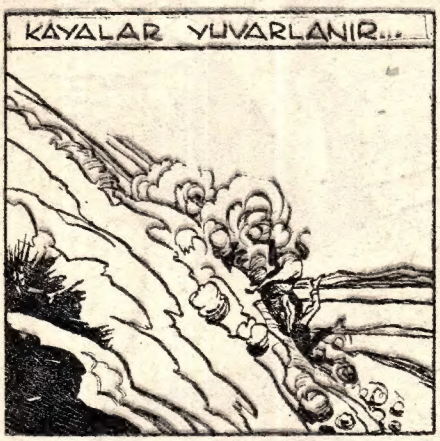

Esrarengiz Çift

hikâye

ÇEVİREN :
GÖNÜL SUVEREN

LOKANTADA garsonluk eden Goldie Ross, hakikaten romantik bir kadıncağızdı. Yaşı elliye yakındı; hiç evlenmemişti. Bir hayli de çirkindi zavallı... Bu yüzden de, aşka âşıktı o... Sevişen çiftleri görünce, o da uzaktan onların aşkına iştirak ediverirdi.

İşte bu yüzden Goldie Ross, lokantaya gelen o genç çifte hayran oluverdi. Evvelâ isimlerini bilmiyordu. Fakat kulak kabarta kabarta, nihayet erkeğin isminin Tony, kadınınkinin de Carolyn olduğunu öğrendi. Aile isimlerini ise çok sonradan ona söylediler. Fakat o zamana kadar Goldie de, bu esrarengiz çift hakkında bir hayli şey öğrenmişti.

Tony ile Carolyn, haftada bir defa perşembe akşamları lokantada buluşurlardı. Tony, daima beş - on dakika evvel, heyecanlı bir tavırla gelip masasına otururdu. Otuzbeş yaşlarında kadardı. Buna rağmen, saçları beyazdı. Bu da, genç adama o kadar hoş bir hâl veriyordu ki...

Goldie, daima o köşedeki masayı onlara ayırırdı. Tony oraya oturur oturmaz, Goldie listeyi kapınca onun yanına koşardı... Genç adam, listeyi alır ve sonra :

— «Birini bekliyorum!» derdi.

Tam altı buçukta Carolyn lokantanın kapısından girerdi. Goldie, onların gizlice buluştuklarını anlamıştı. Fakat Carolyn ile gizlice buluşmak da o kadar güçtü ki... Zira, garson kadına göre Carolyn, dünyanın en harikulâde, en güzel mahlûkuydu. Saçları kahverengiydi... Altın ışıklar saçan bir kahverengi... Gözleri de öyle... Sırtına da, daima Goldie'nin iki yerde görebildiği elbiselerden giyerdi: Moda mecmualarında ve Carolyn'in arkasında...

Carolyn, hemen Tony'nin masasına giderdi. Genç kadın yaklaşınca Tony, hemen kibar bir tavırla ayağa fırlardı. Sonra, birbirlerinin yüzüne bakarak bir an tereddüt ederlerdi. Sanki birbirlerine daha da çok yaklaşmak istermiş gibi bir tavırla... Fakat bunu hiç bir zaman yapmaz, birbirlerinin gözlerinin içine uzun uzun bakarlardı. O zaman yüzlerinde öyle bir hasret, öyle bir arzu ifadesi belirirdi ki, gizlice onları gözetleyen Goldie, acı acı içini çeker, ağlamamak için kendisini güç tutardı.

Çift, oturduktan sonra Goldie, son derece hürmetkâr bir tavırla masaya yaklaşırdı. Tony yemeği, gözlerinin Carolyn'den ayırmadan ısmarlardı daima... Tabaklar önlerine konunca da, yine göz göze yemek yemeğe başlarlardı. Fakat Goldie, onların bir gün olsun, birbirlerinin elini tuttuklarını da görmemişti. Hayır, sadece birbirlerini gözleriyle okşarlardı; işte o kadar...

Bir saat sonra da, birbirlerinden ayrılırlardı. Lokantadan evvelâ Carolyn çıkardı. Tony ise, mağmum bir çehreyle kahvesini içer, sonra hesabı isteyerek kalkar, giderdi.

Tabii yemek esnasında konuşurlardı da... Çok değil; fakat Goldie, onların dudaklarının oynadığını görürdü. Bir müddet sonra garson kadın, onların ne konuştuklarını duymak için çırpınmağa başladı. Onunki, önüne geçilemiyecek bir arzuydu. Tabii, onları dinlemek kolay değildi; maamafih Goldie, bunu yapabildi.

İlk konuşmaları, alâkasını o kadar celbetti ki, ondan sonra her perşembe, belli etmeden masalarının etrafında dolaşır oldu. Carolyn:

— «Elizabeth nasıl?» diye sordu.

— «İyi değil...»

— «Ne demek istiyorsun?»

Tony:

— «Ne demek istediğimi sen de biliyorsun!» dedi.

— «Demek vaziyeti fena?»

— «Evet, gün geçtikçe de fenalaşıyor.»

Bir an derin bir sessizlik oldu. Sonra Carolyn:

— «Seni çok seviyorum, Tony!» diye mırıldandı. «Fakat Elizabeth'e de acıyorum.»

— «Fazla hassassın...»

— «Belki. Halbuki böyle düşünmemem de lâzım... Beş senedir Elizabeth, seninle mes'ut oldu. Bu vaziyetten şüphelenmiyor, değil mi?»

— «Hayır, hayır. Tabiî bu vaziyet beni üzüyor. Elizabeth, çok iyi kadındır. Onunla mes'ut olduğumu da zannediyordum... Sonra sen kaşımıza çıktın ve vaziyet değişti. İtiraf edeyim ki, Elizabeth'e bir şey olduğu takdirde, fazla üzülmiyeceğim. Hiç onun aramızdan çekilmesiyle, fazla bir değişiklik de olmaz. Zira, Miles var.»

Carolyn:

— «Ne demek istiyorsun?» diye sordu.

— «Elizabeth aramızdan çekilse bile, Miles var... Seninle yine böyle gizli gizli buluşacağız. Üstelik Miles, son derecede de sıhhatli...»

Carolyn fısıldadı:

— «Yalvarırım...»

Maamafih Goldie, onun bu sözünü duymuştu.

O akşam Goldie Ross, odasında radyo, romantik parçalar çalarken, Tony ile Carolyn'in vaziyetini düşünüyordu. Onların neden öyle gizlice buluştuklarını anlamıştı. İkisi de evliydi. Tony'nin karının adı Elizabeth idi; Carolyn'in kocasının ismi ise Miles... Goldie, tanımadığı bu Elizabeth ve Miles'den o kadar nefret ediyordu ki... Elizabeth'in hasta, hattâ ölümün eşiğinde olmasına da bayağı sevinmekteydi.

Tony ile Carolyn ne kadar da dürüsttüler. Haftada bir lokantada buluşup, birbirlerine bakmakla iktifa ediyorlardı. Onlarınki, o modern, kirli maceralardan da değildi.

Artık her perşembe onların konuşmalarını dinliyordu Goldie .. Bunların hepsi hemen hemen birbirinin aynıydı; fakat Goldie, buna aldırmıyordu bile. Genç çifti ölünceye kadar dinlemeğe razıydı.

Nihayet günün birinde, Tony ile Carolyn'in konuşmaları değişti. Goldie o zaman bunun farkında değildi ama, bu, çiftin lokantadaki son buluşmalarıydı.

Carolyn, her zamanki gibi:

— «Elizabeth nasıl?» diye sordu.

Fakat bu defa aldığı cevap bambaşkaydı:

— «Sana mühim bir haberim var!...»

— «Yâni...»

Carolyn'in sesi titriyordu.

Goldie de titremeğe başlamıştı: neredeyse elindeki tabakları düşürecekti. Tony:

— «Elizabeth öldü!» dedi.

— «Ne .. Ne zaman?»

— «Bu akşam üzeri... Ölümünün perşembeye rastlaması ne tuhaf, değil mi?»

— «Evet... Fakat, benimle buluşman doğru mu?»

— «Ne demek doğru mu?»

— «Biri görebilir...»

— «Belki... Ama artık, seni istediğim gibi görmeğe hakkım var...»

— «Ama bu, doğru değil, Tony... Elizabeth daha bu akşam üzeri ölmüş... Bana telefon edebilirdin...»

— «Tabiî telefona da Miles cevap verirdi!... Hayır sevgilim, ben bugün seni görmek istedim. Belki doğru ve hoş değil; fakat o kadar mes'udum ki...»

— «Tony, yalvarırım...»

— «Peki yavrum, kendimi tutmağa çalışırım, Sevgilim, bu akşam o kadar güzelsin ki... Seni her zamankinden daha çok seviyorum!»

— «Sahi mi?...»

— «Evet. Belki artık hür olduğum için... O kadar harikulâdesin ki... Senin, buradan çıkıp, Miles'e döneceğini düşündükçe çıldıracak gibi oluyorum. Her perşembe beni gördükten sonra ona dönmek hoşuna gidecek mi?..»

— «Hoşuma gitmiyeceğini, gitmediğini sen de biliyorsun, Tony...»

Derin bir sessizlik oldu. Sonra Tony:

— «Sana bir hediyem var!» dedi.

— «Hediye mi?»

— «Evet, Kusura bakma. Hediye, Elizabeth için alınmıştı. Ona vermek için... Bu hediyeyi kabul eder misin?»

Carolyn tereddüt etti:

— «Tony... Fakat...»

— «Bunu almalısın, Carolyn!...»

— «Peki, Tony.»

Goldie merakla bakıyordu... Tony eğilerek küçük bir paketi genç kadına doğru itti. Kâğıda sarılmış, dört köşe bir paket... Belki de içinde mücevher vardı. Carolyn istemeye istemeye elini uzattı. Bir an genç adamla elleri paketin üzerinde birleşti; birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Sonra Tony, hafifçe Carolyn'in elini okşadı.

Goldie, hemen dışarı fırladı; zira bu sahne gözlerini yaşartmıştı. Hıçkıra hıçkıra ağladı. O akşam odasında da o sahneyi tekrar tekrar gözlerinin önünde canlandırarak içini çekti. Gördüğü aşk sahnelerinin en güzeliydi bu...

★

Avukat tekrar ihtar etti:

— «Sorulan suale cevap verin, Bayan Goldie Ross!»

Goldie inatla:

— «Pekâlâ,» dedi. «Fakat bence onlar, dünyanın en tatlı, en iyi insanları...»

Eliyle, mahkeme salonunu, ak saçlı genç adamla, altın saçlı güzel kadının oturduğu yeri işaret ediyordu.

Avukat neredeyse hiddetle haykıracaktı:

— «Bayan Ross, sizi buraya, onları methetmeniz için çağırmadık!...»

— «Belki... Fakat onlar, iddia ettiğiniz gibi, servet peşinde koşan insanlar değil... Onlar, birbirlerine âşık...»

Avukat, gayet sabırlı bir tavır takınmıştı:

— Belki, Bayan Ross, belki... Aşk ve para... Fena değil... Şimdi siz, bana cevap verin: 10 Aralık perşembe akşamı Tony'nin, karısı Elizabeth'i zehirledikten sonra, geri kalan siyanürü, ufak bir paket içerisinde Carolyn'e verdiğini gördünüz mü, yoksa görmediniz mi?...»

MİZAH

YERİNDE DÜŞÜNCE

Fakir ve düşkün olduğu halde, zengin bir sürü akrabası hiç aldırış etmiyordu. Bir gün yolda dayısına rastgeldi. Biraz konuştuktan sonra, dayısı haline acımış olacak ki:

— «Bu akşam yemeğe bize gelsene!» dedi.

— «Yarın akşam gelsem olmaz mı, dayıcığım?»

— «Olur. Yarın akşam gel ama, bu akşam ne yapacaksın?...»

— «Bu akşam da yengem davet etmişti, eksik olmasın. Yarın da sizin davete gelirim...»

BULUNAN EŞYA

Köyden şehire gelmişti. Bir tramvay istasyonunda şu levhayı okudu: «Arabada unutulan eşya listesi...»

Sevindi, kendi kendine:

— «Şu şehir denilen yer, hakikaten iyi bir memlekettmiş!» dedi.

Sonra memura:

— «Köyden şehire gelirken, benim arabada bir torba elma unuttum!» dedi. «Şunu bana verirsen, yarısı senin olsun; yok eğer yedinse, ne yapalım, helâl olsun!...»

OLSAYDO...

İki kişi kavga ediyordu. Yoldan geçen bir yolcu aralarına girdi, ayırdı; küçüğüne dönerek:

— «Şu haline bak!» dedi. «Daha sakalın çıkmamış, bir de kavga ediyorsun!...»

YAZISIZ

Küçük, kabadayı bir sevdi, kızarak:

— «Sakalım olsaydı ne olurdu sanki?...» dedi.

Ayıran adam korkmuş olacak ki, aşağıdan aldı:

— «Hiç canım, gidip berbere tıraş olurdun!...»

AVCILAR!

Avcılar, palavracı olurlar. Bir gün bir balık avcısı anlatıyordu:

— «Bir gün Atlas Okyanusunda balık avlamağa çıkmıştık. Gemimiz bir transatlantik kadar büyüktü. Yüzlerce kişi balıkçı vardı...»

— «Şey canım... Şey balığı... Hani...»

— «Balina mı?...»

— «Hayır! Balinayı yem olarak kullanıyorduk!...»

BORÇ

— «Bana 2 lira borç verir misin?...»

— «Vereyim ama, çabuk geri verirsen!...»

— «Tabiî, hemen... Verdiğin 2 liranın 1 lirasını ben sana borç veririm; senin bana 1 lira, benim de sana 1 lira borcumuz olur; ödeşiriz!»

ALTININ SENİN OLSUN. BEN EFENDİMİZİN KURTARDIĞI GENÇ KIZI TEDAVİYE GİDİYORUM.
NE DEDİN? BİR GENÇ KIZ MI?
ELİNDE BİR TAŞLA YAKLAŞAN CÜCEYİ KİMSE GÖRMEZ.
YOLA DÜŞMELİYİM AYYV!
SERSERİ DİŞ!
CÜCE SELİM'İN ATTIĞI TAŞ DOKTORU YARALAMADI.
CESURSAN KAÇMA GEL!
DOKTOR KAYALARA TIRMANMAYA BAŞLADI CÜCE DE HEMEN SAKLANDI.
AY! AY!
HOŞUMA GİTMEDİ. TUZAK MI?
BELKİ SOYACAKLAR ADAMI.
GİDELİM
KAZİMİR, DOKTORUN İLAÇLARINI GÖRDÜ...
KIZI İYİLEŞTİRMESİNİ ÖNLEMELİ.
KONUŞMAMALI!
TAM İŞE BAŞLARKEN BOŞ BULACAK...
BİR FİKRİM VAR!
ŞÜPHELENMEZSE DA HA İYİ...
DENİZ SUYU DOLDURAYIM HEPSİNE.
PRESTO, DOKTORU BAYGIN BİR HALDE BULDU...
BURAYA GEL BULDUM
DOKTOR NASILSIN?
FENA
SOPAYLA BAŞIMA VURDU. ÇOK FENAYIM!
ŞU UĞURSUZLA TEK KELİME KONUŞMIYACAM.
KÜÇÜK, EFENDİNE SÖYLE HAZİNEMİ TAŞIMAM İÇİN AT GÖNDERSİN.
PEKİ.

ATLILAR UZAKLAŞIR UZAKLAŞMAZ CÜCE KAYALIKLARDAN İNER...
BAĞDAT HAZİNELERİNİ ÇALAMADILAR. İYİ YAPTIM DEĞİL Mİ?
TABİİ. BEN DE İLAÇLARI DEĞİŞTİRMİŞİM.
NASIL İYİ Mİ?
BU SIRADA ARAM BEKLEMEKTEDİR
NEREDE KALDILAR ACABA.
GELDİLER.
YOLDA GEÇİKTİK BİRAZ. SONRA ANLATIRIM
SİZİ SABIRSIZLIKLA BEKLİYORDUK DOKTOR
ÖLÜMÜN SOLUK RENGİ YANAKLARINA SİNMİŞ, AMA KURTARACAĞIM.
KIYIDA KAZAZEDE TÜCCARA RASTLADIK. ALTIN SANDIĞININ BİRİYLE SAHİLE VURMUŞ.
AMA ETRAF HAYDUTLARLA DOLU. BAKIN NE YAPTILAR?
TUHAF! HAYDUTLAR BİR YUMRUKLA BUNLARI BIRAKIRLAR MIYDI?
BAK! DİĞER SANDIKLAR DA BURDA.
SELİM'LE KAZİMİR DOLAŞIRLARKEN...
ALTINLARI BULDUK, GEMİ DENİZİN DİBİNDE. KIZ DA AĞZINI BİR DAHA AÇAMIYACAK.
AMA KAZİMİR İKİ ŞARK KALYONUNUN YAKLAŞTIĞINDAN HABERSİZDİ ÖNDEKİNDE İKİ KİŞİ VARDI KI...
KORKARIM GEMİ BATTI VE HAİNLERLE BERABER KIZIM SÜREYYA DA BOĞULDU
BU SIRADA KAZİMİR'LE SELİM...
ÇABUK SAKLAN! KURTULDUĞUNU BİLMESİNLER
BURA. YA GELİYORLAR
DEMEK KURTULDUNUZ ŞÖVALYEM. BUNLARI ŞATOYA TAŞITIR. SANIZ KARŞILIĞINI ÖDERİM.
CÜCE SELİM SEYREDER.
ALTINLAR EMNİYETE ALINDI...
DEVAMI VAR

ŞU DÜNYA NE ACAYİP İNSANLARLA DOLU. BEN HERKESİ KENDİM GİBİ SANIRDIM.
GİZLİ
İNŞALLAH BU SON TEPEDİR
ABLA, BİRİSİ TIRMANIYOR. GİDİP HABER VEREL-LİM.
ANNE ANNE! BURAYA DOĞRU BİR ADAM ÇIKIYOR. BAKSANA ŞUNA...
NE VAR, NE OLUYOR ÇOCUKLAR?
Bİ ADAM... ...GELİYOR
KORKUNÇ BİR ADAM GELİYOR.
BAĞIRMAYIN ÇOCUKLAR. ADAM MI DEDİNİZ?
BİZİ KITIR KITIR KEŞECEK O!
NİHAYET ÇIKABİLDİM. ŞİMDİ ONLARI BULMALI.
KARŞIDA Bİ-RİLERİ VAR... ACABA ONLAR ONLAR MI? BAKALIM
KIZ SEN VAZİYETİ KOŞ BABA-NA BİLDİR.
"BİR YABANCI ADAM BİZE FENALIK ETMEYE GELDİ!" DE...
DUR BAKALIM DELİKANLI! BURAYA NİÇİN GELDİN?
HAMFENDİ PEK SERTMİŞ.
BU ADAM KOVBOY.
KÜÇÜK KIZ OLUP BİTENLERİ BAŞBAŞINA ANLATTI...
KAÇ DEFA SİZE SÖYLEMEDİM Mİ BENİ MEŞGUL ETMEYİN DİYE.
ANNEM DE KORKUTU....
BURAYA NE HAKLA GİRDİN DELİKANLI. DEFOL BURDAN!
BİZE MESAJ GETİRMİŞ. BAK...
İŞTE!
İNŞALLAH YANLIŞ GELMEMİŞİMDİR
AMAN ALLAHIM

ŞU RUS'TAN... GEÇEN HAFTAKİ AY OLAYINI TEKRARLAMAMI YAZMIŞ.
PARAYI SAY BAKALIM TAMAM MI?
EVET. TAM 1.000.000 DOLAR
AFFEDERSİNİZ, ŞİMDİ BANA ANLATIR MISINIZ. AY OLAYI NEDİR EFENDİM?
BEN DÜNYAYI İDARE EDERİM.
BİR DELİ DAHA 'BEN DÜNYAYI İDARE EDİYORUM DEMEZ Mİ?
BENİ TAKİP EDERSEN NASIL OLDUĞUNU ANLARSIN.
BU SEFERKİ HİKÂYEMİZ BİRAZ DELİ İŞİ OLDU GALİBA...
MIRILDANIP DURACAĞINA BENİ TAKİP ET DELİKANLI.
DRIVING ROOM
BAKALIM BASTIBACAK BU HİKÂYENİN İÇİNDEN NASIL ÇIKACAK?.
İŞTE BEN BURADAN DÜNYANIN HAREKETLERİNİ İDARE EDERİM.
BU İŞ BANA ECDADIMDAN KALDI. KİMİ KASAPLIK KİMİ BAKKALLIK YAPAR. BEN DE BU İŞİ YAPARIM.
AMMA TEMİZ İŞ...
POSBIYIKLI ADAM, DÜNYAYI GÜNEŞİN ETRAFINDA DOLAŞTIRIP NASIL MEVSİMLERİ MEYDANA GETİRDİĞİNİ ANLATTI...
HEPİNİZ BANA MUHTAÇSINIZ.
İDAREHANE
SENELERDİR BU İŞİ YAPARKEN BİR GÜN O RUS SUBAYI 1.000.000 DOLARLA GELDİ.
İSTEĞİ ÇOK BASİTTİ. BELLİ BİR TARİHTE AY'I DÜNYAYA YAKLAŞTIRACAKTIM.
BUNU NİÇİN İSTEDİĞİNİ SÖYLEMEDİ Mİ?
SIRF İNSANLIK VE İLİM İÇİN İŞTEDİĞİNİ SÖYLEDİ.
SEN DE YUTTUN TABİİ. ONLAR AYA İLK GİDEN OLMAK İSTİYORLAR.
SEN ÖYLE YAKLAŞTIRIYORSUN Kİ, DEDEMDEN KALMA UÇAKLA BİLE GİDİLİR O SIRADA
DESENE RUSLAR BENİ KANDIRIP AYA ROKET ATTILAR.
YOLLIYAMADILAR. YANLIŞ DÜĞMEYE BASMIŞLAR. ROKET DÜŞTÜ.
TEVEKKELİ DEĞİL..
BU SIRADA GÖKTE BİR BALON GÖZÜKTÜ.
KIZ, KOŞ BABANA SÖYLE BİR BALON GELİYOR.
DEVAMI VAR

BÜYÜK ATEŞ'İN TARİHÎ KAHRAMANLIK ROMANI
TEFRİKA NO : 8

Cesur Prens

ÇEVİREN : H. FİKRİ VEREL

Komutan Marlo, sırtını hafifçe kamburlaştırmış, nasıl ve hangi taraftan hücuma geçeceğini düşünmeğe, plân kurmağa başlamıştı. Sağa doğru kayıp, bıçağını sol eline alacak olursa, tecrübesiz delikanlı derhâl sola kayacak ve böylece, ilk hamlede mağlûp oluverecekti.

Cesur Prens ise, bunun tam aksini düşünüyordu: Hasmı nasıl hareket ederse etsin, o, yerinden kıpırdamıyacak ve kesin hücumu bekliyecekti. Bunun için de, şimdi, her zamankinden fazla bir soğukkanlılığa ihtiyacı vardı.

Marlo, plânını tatbik mevkiine koydu: Sağa doğru kayıp, bıçağını sol eline alarak hücuma geçti. Ama, birdenbire ayağına takılan bir çelme ile, geminin tahtalarına yuvarlandı!

Olacak şey miydi bu?... Kraliçe, sevinçten ağlıyordu.

Prens, artık beklemenin zamanı olmadığını idrâk ederek, dev yapılı düşmanının üzerine vardı. Herif, taşımakta olduğu muazzam zırhın ağırlığı altında ezildiği için, bir türlü kıpırdanıp ayağa kalkamıyordu.

Demir Yürekli delikanlı, bıçağını zırhın sol taraftaki kapanan yerinden içeri sokarak, soğuk demirin tadını düşmanına hissettirdi:

— «Şimdi kararını ver! Teslim oluyor musun?»

Marlo, hırıltılı bir sesle:

— «Evet,» dedi. «Fakat, Tanrı huzurunda yemin ederim ki, sen bir şeytansın!»

— «Bizimle konuşacak olursan, şeytan olmadığımı, buralara gelişimizin asıl sebeplerini öğrenirsin!...»

— «Bu, bir teklif mi?»

— «Evet, demin reddettiğin bir anlaşma teklifinin başlangıcı!...»

Komutan Marlo, kendi adamlarının bile hâline güldüklerini görünce, deliye döndü:

— «Hayır! Asla! Böyle bir şeyi kabul edemem! Beni öldürebilirsiniz ama, sizinle bir masanın başına geçip anlaşamam!»

Filozof Keetron söze girdi:

— «Felsefe ve mantık dışı olan her şey boştur! Hattâ kahramanlık bile... Sağlam bir muhakeme etmeden karar veriyorsunuz, komutan! Bunun faydası olmaz, zararı olur! Hem bizim asil Prensimiz, öyle zannediyorum ki, sizi kat'iyen yaşadığımız dünyadan göç ettirmek niyetinde değildir. Hayatınızda bir kere olsun, yaşlı bir adamın sözünü dinleyiniz. Bizler, vatanlarını seven, ana toprakları uğruna savaşıp ölümü göze alanlara daima saygı duyarız. Sizlere hemen şu gerçeği açıklıyalım ki, gemide gördüğünüz insanların hepsi, bugün vatansız kalmışlardır!... Düşman, onların, vatanını, dolayısiyle namusunu ellerinden almıştır! Fırtınanın sürüklediği bu gemiyi kar şınızda bulmanızın gerçek sebebi işte budur!...»

Britanya'lılar, bu sözleri duyunca, hemen kılıçlarını kınlarına soktular. İhtiyara inanmışlardı. Üstelik, şu genç prense, içlerinde hayran olmayan tek kimse de yoktu. Hattâ komutan Marlo bile...

Hürriyetlerini ve vatanlarını kaybeden insanların, her şeye rağmen göstermiş oldukları bu yiğitçe direniş, Britanya'lıları durdurmuştu. Zira onlar da biliyorlardı ki, anavatan topraklarından uzak bulunanların ıstırabı, tariflere sığmıyacak kadar müthiş olurdu.

Filozof Keetron'un konuşması kendini göstermişti. Komutan Marlo, ortalıkta dolaşan garip sessizliği bozmakta gecikmedi ve hemen ayağa kalkarak, elini karşısında duran genç adama uzattı:

— «Merhaba, vatansız kalmış yiğit delikanlı!...»

Cesur Prens, az önce düşman nazariyle baktığı bu adamın gözlerinre yanan dostluk meş'alesini görünce, aynı şekilde mukabele etmekte mahzur görmedi :

— «Merhaba, vatanını koru-

BÜYÜK ATEŞ

19 TEMMUZ 1960
SAYI: 16 CİLT: 2

Sahibi: TAHSIN DEMIRAY ★ Yazı işlerini fülen idare eden mes'ul müdür: OGUZ ÖZDEŞ ★ Yayınlayan: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara, Caddesi No: 36, İstanbul ★ Matbaası: TÜRKİYE BASIMEVİ ★ Rotatifle basıldığı yer: Güneş Matbaacılık T. A. Ş. ★ Sayısı: 50 Krş., Yıllık abonesi (50 sayı): 25, Altı aylığı: 12,5 liradır.

mak gayesiyle hareket eden kah raman şövalye!...»

Marlo, arkada duran Kralın önüne kadar ilerliyerek, selâm verdi:

— «Gönüller, içlerde yanan acı nağmeleri her zaman işitmeğe muktedir olamadıkları için, Allahın kulları bazan işte böyle yanılırlar, efendimiz. Karasularımıza girdiğinizi görünce, ödevimizi yapmak için harekete geçtik. Şayet oğlunuzun yiğitçe davranışı ve ihtiyar Filozof'un bizi uyaran konuşması olmasaydı, birbirimizi haksız yere telef edecektik. Bundan böyle bizim topraklarımız, sizin topraklarınız demektir, efendimiz.»

Bu saygılı konuşma, Kralın gözlerini yaşarttı. Titrek elini, Britanya'lıların komutanı olan Marlo'nun omuzuna koyarak:

— «Fâni insanların vatansız kalmaları, ölümden daha acıdır, evlât!» dedi. «Ama, bundan daha acı olan bir şey varsa, geride bıraktığımız bazı arkadaşlarımızın, düşmanla anlaşarak, vatanı onlara kolayca teslim etmeleridir. Alâkanıza teşekkür ederiz. Bırakın bizi, gidelim... Çorak da olsa, elbet bir toprak parçası buluruz kendimize...»

— «Hayır! Bizimle beraber yaşamanızı istiyoruz! Kaleye gittiğimiz zaman göreceksiniz ki, orada herkes size, kendi vatanımızdaymışsınız gibi muamele edecektir. İnsanın insana dost kalabilmesi için, önce birbirine yardım elini uzatması şarttır, efendimiz.»

Demir Yürekli Prens konuşmaya katıldı:

— «Onların gösterdikleri misafirperverliği reddetmek doğru olmaz, babacığım. Gerçi siz Kralsınız, karar sizindir; ama ben, komutanın sözlerinden, bizi anladıklarını hissediyorum... Bizi anlayan insanlarla birlikte bulunmamızın mahzuru değil, faydası olur, kanaatindeyim.»

Kral, oğlunun saçlarını okşadı:

— «Güzellik, hakikattir, yavrum. Aydın zekânın çiçekleri, bunun böyle olduğunu söylerler. Onları güzel buluyor, düşünce ve davetlerini beğeniyorsan, mesele yok... Ben, artık ihtiyarladım. Vatanın ve vatanındaki insanlar, bundan böyle yalnız seni bekleyecekler; senin geri dönüp onları hürriyetlerine kavuşturacağın günlerin özlemi içinde yaşayacaklardır.»

Filozof Keetron ilerledi. Kralın elini tutup okşadı. Gözlerinde, bu konuşmanın verdiği heyecan hissediliyordu:

— «Kendinizi bu kadar üzmeyiniz, efendimiz!» dedi. «Sayın komutanın davetini kabul edelim.»

Kral, gemidekilere döndü:

— «Sizler ne dersiniz, arkadaşlar?...»

Hitap ettiği kitle, kendisine şu cevabı verdi:

— «Biz, aynı kaderin yolcusuyuz. Kader gemisinden ayrılmak, bölünmek ve sonra da çökmek istemiyoruz... Ya birlikte yaşayarak, yine vatanımıza döneceğiz; yahut ta birlikte ölüp gideceğiz!...»

Kral:

— «O hâlde mesele yok!» dedi. «Britanya'lıların kutsal vatan topraklarında misafir olacak, onlarla kardeşçe yaşayacağız!...»

BİRİNCİ KISMIN SONU

BÜYÜK ATEŞ

Gelecek Hafta Karşınıza Yepyeni Bir Şekilde Çıkacak

Devam etmekte olan resimli romanlara ilâve olarak meraklı yazılar, eğlenceler, bilmeceler, en enteresan mevzularla BÜYÜK ATEŞ, okumakla doyamıyacağınız bir mecmua olacaktır.

GELECEK SAYIMIZI BEKLEYİNİZ

EMİN OL. ÇOK YORGUNUM!
MEKTEBİ İDARE ETMEK MESELE

MESELE SU.. MEKTEDTE KONFERANS VERECEK OLAN MEŞHUR BİR KADIN TRENLE GEÇ KALACAK. UÇAKLA GETİRİR MİSİN?

KADIN KUZEYDE KÜÇÜK BİR KASABADA STİV!
EL-BETTE!

STİV'İN SERENADINI BAŞKALARI DA DUYMUŞTU...
YAT ARTIK CANIM!

UÇAĞI KİRALA VE BİR AN EVVEL
KADINI "BOSCO" DAN AL

ÇABUK GEL!
PEKİ!

UÇAK KİRALAYAMAZSAM İŞLER KARIŞIR!

CİVARDAKİ HAVA ÜSLERİNİ İKNA ETMELİ..
Cache

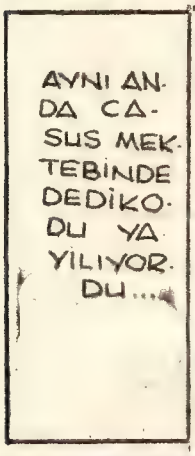
AYNI ANDA CASUS MEKTEBİNDE DEDİKODU YAYILIYORDU...

BİRİ ŞARKI SÖYLEDİ
HAYIR!..
KISA KES!

GECE BİRİSİ ŞARKI SÖYLEDİ!
MUTLAKA BATILILARIN BİR OYUNUDUR!

MÜDİRE SERENAT YAPILDIĞINI FARKETTİN Mİ?
EL-BETTE!
PARTİYE SADIKALIM BU LÂFLARI BIRAKIN

TALEBELER ENDİŞELİYMİŞ
112 NU. MARANIN HASTALANDIĞINI DUYMUŞLAR!
YA..

ONLAR! MAKYAJ DERSİYLE OYALAYABİLİRİM!

EN BÜYÜK KOZUNUZ GÜZEL GÖRÜNMENİZDİR
BU MAKYAJLA MÜMKÜN OLUR!

BU SIRADA..
BİZİMKİLER AJULO CLARODAKİ ÜSTELER
ALO.. CLARO KULESİ!
TC-AFG

PATRON, AMERİKALI DOKTORU GETİRMEKTE GEÇ KALMASA BARİ !

BEN ALBAY KENYIN MEYDANA 4 MİL MESAFEDEYİM

MÜHİM BİR İŞ VAR İNME İZİNİ VERİN !

BURASI YASAK BÖLGE

HER UÇAK İNEMEZ !

SİVİLLERE MAHSUS MEYDANA İN !

BEN ALBAY KENYIN.. ORAYA İNMEM LÂZIM

LÂKİN BU İSİMDE BİRİSİ YOK

BU SIRADA DAĞLARDA...

DOKTOR BU TEHLİKELİ BİR İŞ !

POLİS SİERRA MEKTEBİNE GİTTİĞİNİZİ DUYARSA FENA.

PARTİNİN EMRİ BU.. FAKAT PİLOT NİÇİN AMERİKALI ?

BELKİ AMERİKALI AĞANIMIZDIR !

ALLAH VEREDE DOKTOR GEÇİKMESE !

KIZ ÖLÜRSE MAHALLİ MAKAMLAR İŞE KARIŞIR

FAKAT GELEN İYİ BİR DOKTORMUŞ !

KIZI HEMEN İYİLEŞTİRİR

BUDALA KENYİN AŞKINDAN GÖZÜ DÜNYAYI GÖRMÜYOR !

ONA GÜVENİLEBİLİRMİYİZ

İŞİN İÇ YÜZÜNÜ BİLMİYOR Kİ SADECE ÇILGIN GİBİ AŞIK !..

BU SIRADA YASAK BÖLGEDEKİ ÜS CIVARINDA...

DİNLEYİN MESELE MÜHİM !

BU İMKÂNSIZDIR !

KENYIN İSMİNDE BİR SINIF ARKADAŞIM VARDI KONUŞAYIM !

KENYİN OHİODA YETİŞEN MİLLİ FUTBOLCU KİMDİ ?

DEVAMI VAR

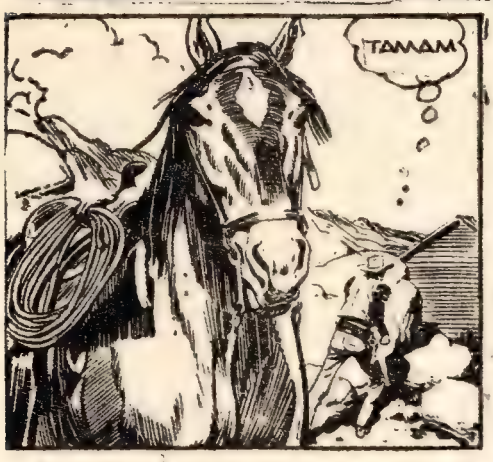
TAMAM

BAŞKA TABANCASI VARSA.
YOK! EMİNİM.
YÜRÜ YÜN!

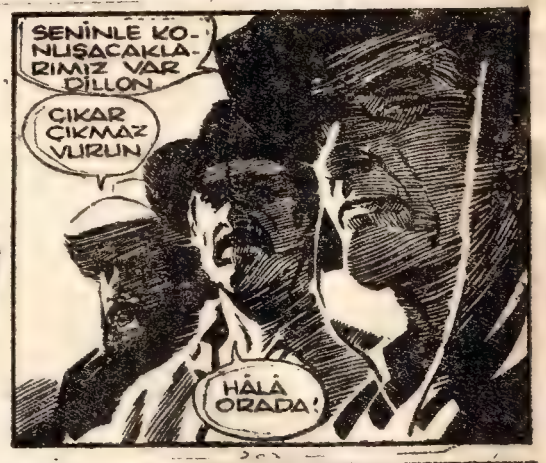
SENİNLE KONUŞACAKLARIMIZ VAR DİLLON
ÇIKAR ÇIKMAZ VURUN
HÂLÂ ORADA!

ÇIKMAZSAN ÇOCUKLARI ÖLDÜRECEĞİZ!

AA.. BU ŞERİF DEĞİL!
KIPIRDAMA!

SÖYLE ŞERİF NERDE?

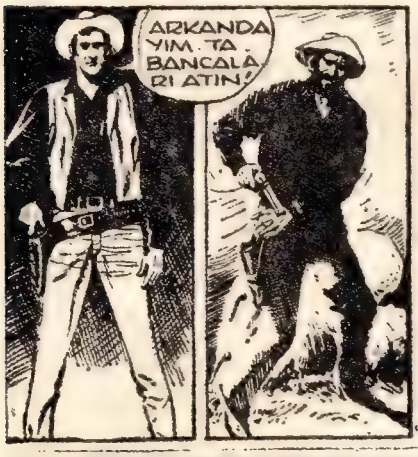
ARKANDAYIM. TABANCALARI ATIN!

ELLER YUKARI

AFERİN KARVER HESAPLARINI GÖRELİM.

SEN DE TABANCANI AT DİLKE. ÇABUK!

BANA KALLEŞLİK HA! ALACAĞIN OLSUN!
KIPIRDAMA DİLKE! BANA ATTIĞIN TOKADIN CEZASINI ASILARAK ÇEKECEKSİN!

HEPİNİZ KULÜBEYE ÇEKİLİN! SULULUK YAPANI KAKIRDATIRIM!

KARDEŞİNİ BİRAZ SEVİYORSAN ALTIN TORBALARINI YÜKLE!

ÇOCUĞU YANIMDA GÖTÜRECEĞİM ŞERİF. HUDUTTAN ÇIKARKEN BİR KÖYE SALİMEN BIRAKIRIM ONU. SONRA GELİP ALIN!

DEMEK ÇOCUĞU DA GÖTÜRÜYORSUN...
BIRAK TABANCAMI ALAYIM KARVER. HEPSİNİ OLDÜRÜP KAÇARIZ!

TABANCANI AL DA ÖNCE BENİ VUR DEĞİL Mİ DİLKE?
SENİ İYİ TANIRIM BEN

TABANCALARI TOPLA!

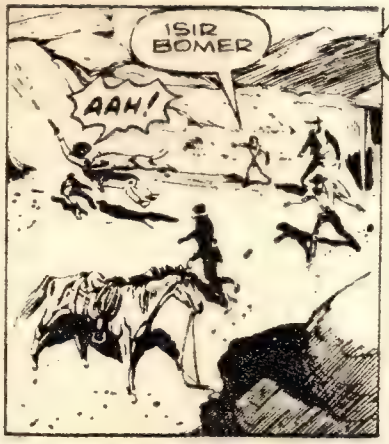
ISIR BÖMER
AAH!

AL BU DA SANA ŞERİF!

SEN BURDA KAL! DİLKE'Yİ BANA BIRAK

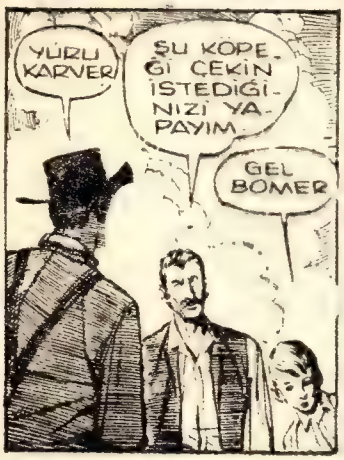
YÜRÜ KARVER
ŞU KÖPEĞİ ÇEKİN İSTEDİĞİNİZİ YAPAYIM.
GEL BÖMER

DİLKE'NİN ATI HIZLI... KESTİRMEDEN GİTMEZSEM YAKALIYAMAM.
GELECEK SAYIDA: TABANCA KANUNU!..

BÜYÜK ATEŞ'İN HEYECAN HİKÂYESİ

HAYALET PEŞİNDE

"SAYIN dinleyiciler, karşımızda Tony Weldon. Bu akşam da yine hayalet peşindeyiz. İnşallah bu sefer muvaffak oluruz. Misafirimiz, Paris'ten Profesör Mignon... Kendisi, bu sahada büyük ihtisas sahibi... Şu anda, Londra civarında, üç katlı bir evdeyiz. Bu evi seçmemizin sebebi şu: Bu binanın korkunç bir tarihi var. Bu ev yapılalıdan beri içinde otuz kişi intihar etmiş...

«Evin ilk sahibi, bir şarap tüccarıymış. Son derece ahlâksız bir adammış, sayın dinleyiciler. Nihayet karısı tahammül edemiyerek, ikinci kattaki büyük odada kendini asmış ve böylece intiharlar serisi de başlamış... Evet, intihar edenlerin bir kısmı, kendisini evin içinde öldürmüş; bir kısmı ise (ki bunlar, tam dokuz kişi) gece yataklarından kalkıp kendilerini pencereden nehre atıvermişler... Bunlardan sonuncusunu yakından görenler var... Adam hızla koşuyor, sanki yanında birileri varmış gibi;

— «Haydi nehre! Haydi nehre!...» diye sesleniyormuş.

«Evin şimdiki sahibi, burada kimsenin oturmak istemediğini söyledi. Profesör, binanın aleyhinde karar verdiği takdirde, evi yıktıracak...

«İşte böyle, sayın dinleyiciler... Şimdi size, bulunduğum yeri anlatayım: Ben, ilk katta, büyük bir salondayım. Eşyaların üstü örtülü. Elektrik de yok. Biz de lâmba getirdik. Profesör evi dolaşırken, ben de mikrofonla burada bekliyeceğim... Tabiî mikrofonu elime alıp, Profesörle birlikte dolaşabilirim... Fakat o, evi tek başına tetkik etmek istediğini söyledi. Enteresan bir şey görür görmez, dönüp bana haber verecek... Sayın dinleyiciler, işte Profesör Mignon...»

— «Sayın bayanlar ve baylar! Ben, Profesör Mignon! Bu ev acaip bir yer. Daha kapıdan girer girmez insan, havasının bile kötülükle dolu olduğunu anlıyor. Tabiî, arkadaşım Tony Weldon aynı şeyleri hissetmiyor. Zira o, benim gibi medyum değil... Şimdi etrafı dolaşacağım. Karşıma ne çıkacak? Hortlaklar mı? Hayaletler mi? Bunu bilmiyoruz tabiî... Şimdi elimde elektrik feneri, dışarı çıkıyorum. Evvelâ yukarı kata bakacağım. Mühim bir şey olunca, gelir haber veririm. Şimdilik Allahaısmarladık!...»

* * ★

— "Ben çıldırmağa başladım galiba. Burada biraz daha kalırsam, iyice kaçıracağım..."

— «Aziz dinleyiciler... Şimdi bu koca salonda yapayalnızım. Profesör, evin bana tesir etmediğini söylediği zaman, yanılıyordu. Belki medyum değilim ama, bu evde insanın tüylerini diken diken eden bir şey var. Sanki bina bizi istemiyor. Çıkıp gitmemizi bekliyor. Aksi takdirde...

«Burası çok sessiz, sayın dinleyiciler. Lâmba garip gölgeler yapıyor. Sizin beni dinlediğinizi biliyorum. Fakat bu anda yanımda, karşımda olsaydınız, kendimi daha iyi hissedecektim. Ev sahibi, evde fare olduğunu da söyledi. Onların tıkırtılarını duyuyorum. Herhalde fareler bir hayli iri... Tıkırtılarını belki siz de oturduğunuz yerden duyuyorsunuz...

«Size başka ne söyliyeyim, bilmem ki? Odada bir yarasa var Halbuki ben, yarasaların kış uykusuna yattıklarını zannederdim. Bu, uykusuzluk çeken bir yarasa olacak... İşte... Geçerken kanadı yüzüme değdi...

«Şimdi Profesörü de duyuyorum. Yukarıda dolaşıyor. Duyuyor musunuz?... A, duydunuz mu? Galiba Profesör bir sandalye devirdi... İşte, yarasa yine yüzüme dokundu. Benden hoşlandı galiba... Her geçişinde kanadı yüzüme değiyor. Bu yarasalar da pek pis kokuyor... Sık sık banyo yapmıyorlar galiba... Bu da çürümüş et gibi kokuyor...

«Acaba Profesör yukarıda ne devirdi? Zira, tavanda bir leke belirdi. Belki de bir vazo... İçi su dolu bir vazo... Duydunuz mu? Müthiş bir çatırtı oldu... Belki de tahtaların çatırtısıdır... Bir şey ayağımın üstünden geçti. Fare olmalı... Bu hayvanlardan da öyle tiksiniyorum ki...

«Tavandaki leke iyice büyüdü. Kapıya gidip, Profesöre seslenеyim, bakayım ne yapıyor?

— «Profesör! Profesör!...»

«Cevap vermiyor. Bizim Profesör biraz sağır... Çalışırken rahatsız edilmeyi sevmez. Onun için, tekrar seslenmeyip, biraz daha bekleyeyim. Belki de sıkıdınız, sayın dinleyiciler. Bu iş bana sıkıntılı gelmiyor ama... Duydunuz mu? Biri öksürdü... Derin bir öksürük... Belki de Profesör aşağı indi, benimle biraz eğlenmek istiyor. İtiraf edeyim, bu ev benim âsâbımı bozmağa başladı. Üstüne para da verseler, bu evde oturmam! Defol! Kışşt!... Şu mâhut varasa! Leş gibi kokuyor...

«Dikkatle dinleyin! Fareleri duyuyor musunuz? Galiba futbol oynuyorlar... Profesör işini bitirse de, bir an evvel bu evden çıksak... Burada intihar edenlere hak veriyorum. Herhalde kendi kendilerine, 'Çalış, cala, işin sonu nereye varacak?' dediler. 'En iyisi kendimizi nehre atalım da olsun bitsin!'

«Ben de amma kasvetli şeyler söylemeğe başladım. Öyle değil mi sayın dinleyiciler? Bun

dan evvel gittiğiniz sözüm ona hortlaklı evler, bana hiç de böyle tesir etmemişti. Profesör yine öksürdü. O da, galiba öksürmekten başka bir şey yapmıyor... Defol!... Bu yarasa da beni öldürecek! Öldürecek!...

«Neyse ki, sizinle konuşuyorum, aziz dinleyiciler. Ama sizler de cevap verebilseydiniz, benim için daha iyi olacaktı. Kendi sesim, sinirlerimi bozmağa başladı. İnsan bir odada tek başına konuşmağa başlayınca, garip bir hisse kapılıyor...

«İşte! Bu sesi tabiî duymadınız. Tabiî duyamazsınız. Zira bu, benim hayâlimde... Bu gülen de benim, tabiî... Ben de habire 'tabiî' deyip duruyorum. Tabiî diyorum... İşte! İşte! Çatırtıyı duydunuz mu? Hah ha! Hah ha! Profesör! Profesör! Bu evde de amma aksi seda var...

«Biraz susayım bakayım, neler duyacağız... Duydunuz mu? Bunun ne olduğunu ben de bilmiyorum. Ev temelinden sarsıldı âdeta... Camlar zangırdadı. Bir daha susup beklemiyelim, daha iyi... Ben durmadan konuşayım... Hay Allah, tavandaki leke iyice büyüdü. Neredeyse damlayacak... Renkli bir su bu... Acaba Profesör ne yapıyor? Belki de yukarıda bir odaya kapandı. Bu evin odaları da...

«Galiba gölgeler oynuyor!... Yok yok, lâmbanın yerini değiştirdim de ondan... Bir an yüzü koyun yatan bir ceset gördüm gibi geldi... Ben de ne neşeliyim, değil mi? İç açıyorum... Biliyor musunuz, teyzelerimden biri gazla intihar etmişti. Bunu da neden söyledim, bilmem ki...

Profesör! Profesör! Bizim sallallı Profesör de nerede? Evin sahibine, burasını hemen yıktırmasını söyleyeceğim. Hemen... Biraz sonra yukarı çıkıp, Profesörü bulmam daha iyi olur... Size teyzemi anlatıyordum, değil mi? Evet, o...

«Sayın dinleyiciler, ben çıldırmağa başladım galiba... Burada biraz daha kalırsam, iyice kaçıracağım! Bu ev insanı mahvediyor! Hay Allah, kaçıracağım! Ben kaçırıyorum! Sayın dinleyiciler, sizin, bu konuşmadan canınız sıkıldı herhalde... Ben sizin yerinizde olsam, radyomu kapardım! Vallahi de kapardım, billâhi de kapardım!

«Size söylemedim mi? Tavandaki su yere damlamağa başladı... Şıp, şıp, şıp! Damlıyor!... Elimi uzatayım da, üstüne de damlasın, bakalım nedir? Aman yarabbi!...

«Profesör! Profesör! Profesör! Merdivenlerden yukarı çıkıyorum, aziz dinleyiciler! Hangi oda acaba? Sağdaki mi, soldaki mi? Sağdaki galiba! Girelim bakalım! Bura...

«Merhaba beyler! Profesöre ne yaptınız? Öldüğünü biliyorum! Zira tavandan elime kan damladı... Ona ne yaptınız?... Yol verin beyler! Ona ne yaptınız?... Şarkı söylememi mi istiyorsunuz? Tra la la...

«Radyolarınızı kapatın, sayın dinleyiciler! Çabuk kapatın!... Aman ne komik! Hah hah hay! Güldüğümü duyuyor musunuz, sayın dinleyiciler?... Ne duruyorsunuz, radyolarınızı kapasanıza, budalalar!...

Yerde yatan Profesör olamaz. Onun sakalı öyle kıpkırmızı değildi ki... Etrafıma toplanmayın beyler!... Beni neden itiyorsunuz?... Ne yapmamı istiyorsunuz? Nehre atlamamı istiyorsunuz, değil mi? Hah hah!... Şimdi mi? Siz de benimle gelir misiniz? Haydi öyleyse!... Nehire!... Nehire!...»

— Size ekonomik modelimizi takdim edeyim, beyefendi!

ATEŞ PİLOT

1

GÜZEL BİR İLKBAHAR GÜNÜ TÜRKİYEDEN FEZAYA FIRLATILAN BİR ROKETİN İÇİNDE YALNIZ BİR TEK KİŞİ VARDI, O DA KAHRAMANLIĞI İLE HERKEZİN GÖNLÜNÜ FETETMİŞ OLAN FEZA PİLOTU ATEŞ Tİ

ROKET BİR MÜDDET FEZADA UÇTUKTAN SONRA, MİRBA GEZEGENİNİN VAHŞİ ORMANLARLA KAPLI BİR YERİNE KONDU. ATEŞ HEMEN ROKETTEN İNDİ

DİKKATLE ORMANI GEZERKEN, EMNİYET TEŞKİLÂTINA MENSUP ÜÇ MİRBALI İLE KARŞILAŞTI

KORSAN AVLIYACAĞIZ DEMEK ?

ATEŞ KENDİNİ GÖSTERMEĞE ÇALIŞIYOR

YAMAN ADAM

BAKALIM BU MACERA BİZİ NEREYE SÜRÜKLEYECEK

ZORİN TARAFTALARINI YAKALAMAK ÜZERE YOLA ÇIKAN GRUP VAHŞİ HAYVANLARLA KARŞILAŞIYORDU

AL BAKALIM KARNIN DOYSUN !..

ORMANDAKİ MEŞAKKATLİ YÜRÜYÜŞE, BAZILARI ŞİMDİDEN DAYANAMAMAĞA BAŞLAMIŞTI

GAYRET !

MERAK ETME OĞUL. BİZ ESKİ TOPRAK İNSANLARINDANIZ

KAFİLE, ORMANIN İÇİNDE GÜÇLÜKLE YOLUNA DEVAM EDERKEN BİR HAVA GEMİSİDE ONLARI HAVADA TAKİP EDİYORDU

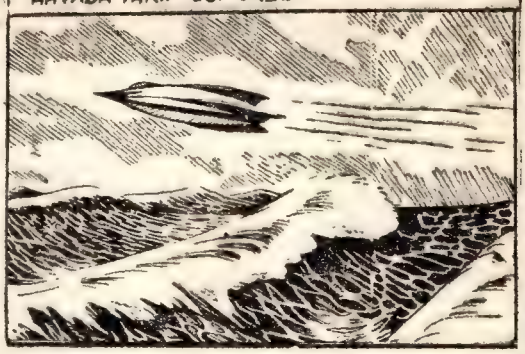

SAHOR İSİMLİ DELİKANLI EMNİYET MÜDÜRÜNÜN YARDIMCISIYDI

HAYRET ? ŞİMDİYE KADAR RASTLAMAMIZ LÂZIMDI MU HAKKAK İŞİN İÇİNDE BİR İŞ VAR !

SAHOR ONUN HAYDUTLARLA BİRLİK OLDUĞUNDAN EVVELDEN ŞÜPHE EDERDİ

GÖRÜNÜRLERDE HİÇ KİMSELER YOK ? HARİTA MI YANLIŞ ACABA ?

YANLIŞSA YANDIK DEMEKTİR !

HEY. ŞURAYA BAK ŞAHAR ÜÇ HAVA GEMİSİ ÜZERİMİZE DOĞRU GELİYOR ! AHŞU ELDRED'İ BİR YAKALASAM

BİZE İŞ DÜŞTÜ !

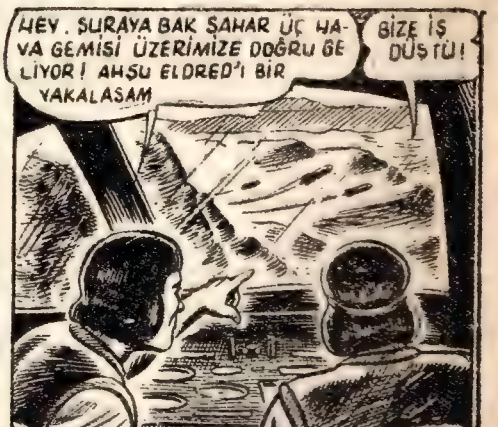

BEN ONLARI OYALIYACAĞIM. SEN ÇABUK TELSİZLE BİZİMKİLERİ BUL!.
ALO BERLİ! KLAVUZ BERLİ CEVAP VER!!
SAHORUN KAFİLESİ ELLERİNDEKİ YANLIŞ HARİTAYA GÖRE GİDİYORLARDI!.
SAHORA BİR ŞEYMİ OLDU? DURUN TELSİZ İŞLİYOR!..
ALO BERLİ... BEN SANTA.. ÜÇ KORSAN HAVA GEMİSİ YOLUMUZU KESTİ.. GALİBA HARİTA YANLIŞ.. BULUTLARIN ARKASINA SAKLANMAĞA ÇALIŞACAĞIZ...
EVET!!!
SAHOR TEHLİKEDEYMİŞ... YANDIK!!!.
SAHOR UÇAĞI BÜYÜK BİR MAHARETLE KULLANIYORMUŞ
ŞURADAN BİR KURTULSAM. ELDREDİN SURATINI DAĞITACAĞIM.
SAHOR UÇAĞI BÜYÜK BİR MAHARETLE KULLANIYORDU.. UÇAĞI HAVADA BİR KUŞ GİBİ DÖNDÜRÜYOR VE İLERDEKİ BULUT KÜMESİNE DOĞRU GİDİYORDU.....
KORSAN UCAKLARI AĞIR TOPLARI ÇALIŞTIRMA BAŞLAMIŞTI.. FAKAT UÇAĞA İSABET ETTİREMİYORLARDI.
TEK ÇARE BULUTLARIN ARKASINA SAKLANMAK.
BİR MÜDDET BOŞLUKTA DÖNÜP DURDUKTAN SONRA SAHOR GEMİSİNİ BULUT KÜMESİNE SOKMAYI BİLDİ.....
ÖFF.. ŞANSIMIZ VARMIŞ ŞEN ÇABUK HAVA ÜSSÜNE DURUMU BİLDİR..
PEKÂLÂ SAHOR.. BİZİMKİLER GELENE KADAR BULUTLAR ARASINDA OYALANALIM...
MİRBANIN BAŞKENTİ SAHASTAR'DAN BİR FİLO HAVALANDI...
ÇOK KISA BİR ZAMANDA KORSAN UÇAĞINI İMHA ETTİ.. BU ARADA SAHOR BİR PLÂN TASARLADI..
SAHOR YAN MARLANDI ARADI..
ALO ŞEF.. SAHORUN UÇAĞI DÜŞÜRÜLMÜŞ KENDİSİNE YARDIM EDEMEDEN ÖLDÜ..
TAM İSTEDİĞİM GİBİ
NASIL OLUR!.
2.

NE ZAMAN BAŞLADIN BU PİSE?
ALTI AY EVVEL...

NASIL BAŞLADIN
BİLMİYORUM DERTLİYDİM BELKİ O GÜN...

SENİN BİR DERDİN OLAMAZ. HER İSTEDİĞİN YAPILMIYOR MU?
BABAM BİZİ ŞIMARTIYOR, AMA NAMUSLU İNSANLARIN YANINDA DEĞERİMİZ YOK. BİZDEN KAÇIYORLAR.

HİÇ KİMSE YANIMIZA YAKLAŞMIYOR

BU DA NESİ?
YALANIN İÇİN!.. YANINDA OLMAYAN EROİN, İŞTE!

KÜÇÜK BİR TANE VER SAM.
BU ODADA ON GÜN KALACAKSIN. BİR YERE KIMILDAMAK YOK. YEMEĞİNİ DE BURDA YE!

ÇOCUK NASIL SAM?
ŞİMDİLİK FECİ EROİN DİYE BAĞIRIYOR.

YAPTIKLARIN İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM.
HATAMI DÜZELTMEK İSTİYORUM.

BU SIRADA HASTANEDE
NASILSINIZ?
HAPİSTE GİBİYİM. TELEFON YOK, ZİYARETÇİ YOK..

OĞLUNUZA BİR HABER BIRAKIRIM.
SAĞOL DOKTOR

GORDON'UN EVİNİ BULDUM REKS!
VER BANA!

OĞLUNU MU İSTİYOR? ANLIYORUM, AMA GELEMEZ... DERSLERİ VAR

BİR ŞEYLER YEMELİSİN OĞLUM.
MİDEM BULANIYOR.

DAHA FAZLA YİYEMEM... BİTTİ! ALIN!
YEMEDİ!

DURUMU FENA MI?
EVET. HİÇ BİR ŞEY YEMEDİ.

PATRON OĞLUNU GÖRMEK İSTİYORMUŞ...
KİMSEYİ GÖRECEK HALDE DEĞİL...

BEN GİDİP DERSLERİNİN ÇOK FAZLA OLDUĞUNU SÖYLİYEYİM.
HALBUKİ ÜÇ AYDIR FAKÜLTENİN SEMTİNE BİLE UĞRAMAMIŞ..

NASILSIN PATRON?
OĞLUMU GETİRDİN Mİ?

HAYIR. OĞLAN DERSTEN BAŞINI KALDIRAMIYOR.
OĞLUMLA İFTİHAR EDİYORUM SAM. NE ÇOCUK DEĞİL Mİ?

EVET PATRON
TAHSİL ÇOK MÜHİM.
OKUTACAĞIM KERATAYI DOKTOR VEYA AVUKAT OLSUN.

OĞLUNUZ GELDİ Mİ?
DERSLERİNE ÇALIŞIYORMUŞ...

BİR GÜN OĞLUMLA KONUŞUN. NASIL DOKTOR OLDUĞUNUZU ANLATIN.
MEMNUNİYETLE GORDON

OĞLANA SÖYLE SAM, İLK İŞİ DOKTORU ARAMAK OLSUN. UZUN UZUN KONUŞSUNLAR.
PEKİ.

SİZİN DE SİGARAYI AZALTMANIZ LAZIM.
İÇMİYORUM, ÇİĞNİYORUM.

OĞLUMU SEVECEKSİNİZ. DOKTOR OLMAYA TEŞVİK EDİN OLUR MU?
PEKİ GORDON

BU SIRADA JUNİOR...
BAK CUNKO, SAM GELMEDEN BİR PARÇA VER BANA SANA TAM 200 DOLAR VERİRİM.
MİLYON VER. SEN FAYDASIZ.
GELECEK SAYIDA REKS MORGAN YENİ BİR MACERAYA GİRİYOR: KANUNDAN KAÇILMAZ

FLASH GORDON

by

MAC RABOY

KÜÇÜK FEZA SANDALINDAN. BAYTEKİN GEMİSİNİ UZAKTAN İDARE EDER..

GEMİ BULUTUN MERKEZİNE VARINCA DİNAMOYU İŞLETECEĞİM!

İNŞALLAH ATOM PARÇALARINI KATILAŞTIRIP, ZARARSIZ HALE SOKAR. OH-OH YOLUNDAN AYRILIYOR!

KONTROL EDEMİYORUM GEMİYİ GERİ ALMAM İCAB ETMEKTEDİR!.

OH.. OLAMAZ! ROKETLER İŞLEMİYOR! HEDEFTEN UZAKLAŞIYOR! YENİLDİM!.

HEY! BAYTEKİN. BEN KARLOS! SEN KENARA ÇEKİL SIRA BENDE!

AYNİ ŞEYİ DENEMENİN FAYDASI YOK! HİÇ OLMAZSA BİR MIKNATISLI GEMİYİ KURTARALIM! YAKLAŞINCA BENİ AL!

BELKİ BAŞKA BİR ÇARE BULURUZ! HEY! KARLOS BENİ BEKLE!.

AFFEDERSİN GORDON; ÖNCE BULUTLARI DÜNYAYI KAVURMADAN DURDURULMALI!.

KARLOS! APTAL!. FAYDASIZ!

KARLOS BULUTA ÇOK YAKLAŞTIN, FEZA SANDALINI KULLAN! ATLA!..

28

GELECEK SAYIDA: KAİNATIN ANITI!